

for troet, at det var bedre, at det hed, at man under den første Behandling maatte blot handle om Lovens Grundsætninger og Hovedbestanddele, men ikke om de enkelte Paragrapher. Men jeg seer nu, at det ærede Udvalg ogsaa har gjort nogen Modification, som gaaer ud paa, at Loven maa omtales i Almindelighed og med Hensyn til dens ledende Grundsætninger, og jeg troer, at man derved ogsaa vil faae Leilighed til under den første Behandling at omtale de enkelte Bestemmelser, hvori der udtaler sig en eller anden Grundsætning, og jeg troer derfor ikke, at det er nødvendigt, at der i saa Henseende gjøres nogen Forandring. Forsaavidt jeg har meent, at det burde tilstedes under den første Forhandling, at en Sag blev deelt i forskjellige Dele, saa har jeg havt Hensyn til saadanne vidtløftige Love, som det var umuligt at forhandle under eet Foredrag, fordi de bestaae af meget uligeartede Bestanddele. Dertil vilde uden Tvivl Finantsloven høre, og man kunde tænke sig Love, hvor det var endnu mindre praktisk, at man i eet Foredrag udtalte sig over den hele Lov; saaledes naar man f. Ex. fik en militair Straffelov eller en almindelig Straffelov. Men, da den ærede Ordfører har sagt, at Formanden maa kunne vide at indrette det, og jeg altsaa antager, at det, uden at det er udtrykkeligt bestemt i Forretningsordenen, maa være overladt til Formanden, naar Sagens Beskaffenhed kræver det, ogsaa at dele et Lovforslag med Hensyn til den første Forhandling i flere Dele, saa skal jeg ikke forlange, at det Ændringsforslag, som jeg har stillet, skal komme under nogen Afstemning. Jeg troer ogsaa, at den Mening, som den ærede Ordfører har yttret, finder nogen Bestyrkelse ved Udkastets § 16, der med Hensyn til samtlige Behandlinger antager det som muligt, at Sagen kan være deelt i flere Afnit, hvilket altsaa ogsaa maa gjælde om en Sag under den første Forhandling, og at en saadan Deling ikke kan finde Sted, uden hvor Forsamlingen besluttede det, er Noget, som jeg ogsaa har erkjendt. Det kunde ikke gaae an, at de enkelte Medlemmer efter Godtfindende deelte Foredragene under den første Forhandling i flere Dele. Jeg har altsaa ikke noget Forlangende om, at mit

Ændringsforslag skal komme under Afstemning.

**Formanden:** Da dette Forslag saaledes af Forslagsstilleren er taget tilbage, tør jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Det anses altsaa som tilbagetaget.

**Syholm:** Nattet den store Majoritet, hvormed Udvalgets Udkasts Forslag til § 9, det tolvte Afstemningspunkt, blev antaget imod Minoriteten, hvortil jeg hørte, hvorved der nemlig bestemmes, at Istedetfor tre Dage, som skulle forløbe inden en Sag tages for første Gang, skulde sættes tre Gange 24 Timer, troer jeg dog at burde tillade mig et Par Ord med Hensyn til den lignende Forandring, som er foreslaaet ved §§ 14 og 15, som angaae den anden og tredie Behandling af en Sag. Det forekommer mig nemlig ikke som nogen aldeles indlysende Selvefølge, at man ikke kunde anvende den Frist af 3 Gange 24 Timer paa den første Behandling uden tillige at maatte anvende den paa de to sidste Behandlinger. Tværtimod forekommer det mig at være i mange Tilfælde ønskeligt, at den anden Behandling allerede kunde skee lidt tidligere, da Sagen er mere bekjendt, ligesom Sagens tredie Behandling forekommer mig at kunne endnu bedre tilstede en kortere Frist. Jeg troer derfor at burde gjøre opmærksom paa, at denne Forandring, hvorved der bestemmes, at 3 Gange 24 Timer skulle være forløbne, paa en Maade indskrænker Formanden i en Raadighed, som det var ret ønskeligt, at han havde ved Fastsættelsen af Sagens Behandling, da det naturligviis altid vil staae ham frit for, hvor Omstændighederne maatte gjøre det nødvendigt, at have en Frist af 3 Gange 24 Timer, at tilstede den, hvortil han ved andre Leiligheder, til stor Fordeel for Forretningernes Fremme, kunde benytte det mere vage Udtryk af „3die Dag“ uden Skade for Sagen. Forsaavidt det kunde bemærkes, at den sidste Paragraph i Forretningsordenen har forudsat Tilfælde, hvori man kunde forandre den almindelige Orden, hvorved man altsaa kunde siges ikke heller at være udelukket fra i paakommende Tilfælde at vinde en Tidspil, maa jeg dog mene, at den Maade, hvorpaa Paragraphen udtrykker sig, at der nemlig i særdeles paatrængende Tilfælde